

MARY FIERS:

Twitterkoningin op het pluche

Wie in Eindhoven kent haar niet? Wethouder Wonen, Wijken, Ruimte en Burgerparticipatie Mary Fiers heeft in de afgelopen vijf jaar al heel wat bewoners persoonlijk gesproken. „Het is gewoon een kwestie van erop uit trekken en niet achter een bureau in een ivoren toren blijven zitten. Ik krijg de meeste energie als ik niet op het stadhuis ben.”

TEKST: MARIT ROELFSEMA
FOTO'S: GERARD VAN HAL

Werkweek eindigt met interview en foto voor #Frits #top50 topvrouwen, zo twitert Mary Fiers (42) vrijdagavond rond half negen. Het is opvallend dat iedereen via Twitter maar ook via haar dagelijkse (!) weblog en Hyves kan volgen wat Mary de hele dag zoal doet. Soms stuurt ze een persoonlijk bericht de virtuele wereld in maar meestal zijn haar teksten aan haar werk gerelateerd. Samen met haar collega Joost Helms mag ze toch wel toptwitteraar van het stadhuis worden genoemd. Maar dat heeft een reden. Het gaat haar erom zo open mogelijk te zijn over hoe ze haar functie vervult, maar ook om contact te leggen met burgers op een toegankelijke manier. Het is haar missie de kloof tussen politiek en burger te dichten. Haar carrière begint als operatieassistente en later teamcoördinator Chirurgie in het toenmalige Diaconessenhuis. Het is niet moeilijk

om Mary als operatieassistente voor te stellen. Uiterst vriendelijk, goedlachs maar zeker kordaat zijn eigenschappen die nog steeds op haar van toepassing zijn. Later, nadat ze in de avonden de studie Beleids- & Organisationswetenschappen heeft afgerond, wordt ze manager kinderrevalidatie bij Revalidatiecentrum Blixembosch en manager in de verslavingszorg bij Novadic-Kentron. In 2006 wordt ze wethouder voor de PvdA. „Ik ben geen carrièreplanner, het is gewoon zo gelopen.” De maatschappelijke betrokkenheid zit er al vroeg in. Vroeger thuis – ze komt uit een warm gezin uit Bladel – wordt veel over politiek gepraat. Van de wereldproblematiek tot dorpsse voorvallen, alles wordt aan de keukentafel besproken. Mary is nog jong als ze besluit dat ze iets wil betekenen in de wereld. Ze kiest niet alleen een beroep waarmee ze mensen kan helpen, ook spaart ze jarenlang al haar vakantiedagen om daarmee een paar weken per jaar in een ziekenhuis in Haïti vrij-

willigerswerk te doen. Ze is verantwoordelijk voor het opzetten van een operatieafdeling. Eigenlijk koestert ze nog steeds de droom om ooit weer eens al haar ervaringen te gebruiken voor goed werk in het buitenland. „Werken voor een organisatie als Artsen zonder Grenzen of het Rode Kruis zou ik nog steeds graag willen.”

Mary is duidelijk enthousiast en ondernemend, maar vooral heel betrokken. Het is dan

ook niet vreemd dat ze snel actief wordt op het moment dat ze zich aansluit bij de Partij van de Arbeid in Eindhoven. Zelf zegt ze dat ze veel geluk heeft gehad in haar loopbaan. Dat begint al op haar zeventiende in het ziekenhuis waar ze in een goed team met ambities terecht komt. „Daar ben ik getriggerd om in alles wat je doet te zoeken naar verbetering.” En zo gaat het verder. Bij iedere stap heeft ze het over de fijne collega's en de goede leer-

school die ze heeft gekregen. Waarschijnlijk is het eerder een karakterkwesie dan altijd maar geluk hebben. Mary is nu eenmaal een vrouw die kansen ziet en ze met beide handen aangrijpt. Die steeds weer op zoek gaat naar vernieuwing en uitdagingen.

Masculiene eigenschappen

Wethouder is een mannenberoep. Hoewel, in Eindhoven gaat het de goede kant op met drie

vrouwelijke en drie mannelijke wethouders. „Ik denk wel dat je over redelijk wat masculiene eigenschappen moet beschikken om als wethouder te overleven”, bevestigt Mary. Maar van een typische mannencultuur is in de politiek geen sprake. „Dat kan volgens mij ook niet, omdat er zo veel partijen bij betrokken zijn. En omdat zich zo veel in de openbaarheid afspeelt. Iedereen kan zich ermee bemoeien. Dat maakt dat het geen typische mannenwereld is.” Toch nuanceert ze het beeld iets: „Wat misschien wel geldt voor mensen in de politiek, is dat het mensen zijn die over iets meer profileringsdrang beschikken dan anderen. Ja, dat geldt ook voor mij. Ik profileer mezelf bijvoorbeeld op Twitter. Ik probeer mensen een idee te geven wat ik allemaal doe en daar krijg ik veel voor terug. Ik vind het interessant om te lezen waar de inwoners van Eindhoven mee bezig zijn. Ook sturen ze me leuke uitnodigingen, meningen of tips.”

Mannen of vrouwen op de werkvloer, volgens Mary is dit een te eenzijdige benadering. Het is volgens de wethouder veel belangrijker om in teams te werken die echt divers zijn samengesteld. En dat gaat over meer dan alleen geslacht. En die echte diversiteit, daar ontbreekt het nog aan, zeker aan de top. „Je ziet nog veel oude ingesleten patronen. En vrouwen die heel erg op mannen lijken. En dat is natuurlijk geen echte diversiteit.” Mary trekt zich echter nergens iets van aan en doet gewoon haar ding. „In alle situaties geldt, of je nu bij de minister op bezoek bent of bij Toos in Woensel-West, dat je aansluiting moet vinden bij diegene met wie je contact hebt. Tachtig procent van het werk van een wethouder bestaat uit het zoeken naar vormen van samenwerking en dat is als vrouw misschien wel gemakkelijker tot stand te brengen dan als man.”

Mary is niet gevoelig voor hiërarchie of machtsverhoudingen. Het maakt voor haar weinig verschil wie ze voor zich heeft. „Overal zijn situaties waar je als nieuwkomer op af moet stappen. Of dat nu een groep mannen is, een bepaald netwerk of gewoon een groep bewoners met wie je contact moet leggen, het is gewoon een kwestie van stevig in je schoenen staan en overal op afstappen. Dat gaat me toevallig gemakkelijk af. Ik denk er eigenlijk nooit van tevoren over na. Met wie ik ook een afspraak heb. Als je zo te werk gaat, blijkt dat veel vanzelf gaat.”

Van een glazen plafond waar vrouwen soms keihard tegenaan botsen, is bij Mary nooit sprake geweest. „Misschien scheelt het dat ik

geen kinderen heb. Ik zie wel aan collega's met jonge kinderen dat de combinatie van werken en zorgen lastig kan zijn. Als wethouder wordt toch veel van je geëist. Hoewel de balans tussen mannen en vrouwen, als het gaat om het verdelen van de zorgtaken, wel verbetert, is een cultuuromslag nog hard nodig.”

Log bureaucratisch apparaat

Macht, invloed, hiërarchie. Het zijn begrippen die Mary niet zo veel zeggen. „De gemeente en de wethouder zijn slechts een onderdeel in de samenleving. Zeker, het zijn belangrij-

'IK TWITTER OMDAT IK WIL WETEN WAAR DE EINDHOVENAREN MEE BEZIG ZIJN'

ke functies, maar we zijn als lokale overheid zeker niet het centrum van de macht. Visies en beleidsnota's de wereld insturen, wat heeft het allemaal voor zin zonder draagvlak en betrokkenheid?”, vraagt Mary zich af. „We kunnen op het stadhuis wel een visie voor 2040 samenstellen maar daar bereiken we niets mee. Wat zijn de afgelopen jaren invloedrijke ontwikkelingen voor Eindhoven geweest? Dat zijn zaken zoals het langlopende faillissement van DAF en het besluit van Philips om een deel van de productie te verplaatsen naar lagelonenlanden en de researchafdeling hier te houden. Dat maakt dat Strijp-S nu een van onze grootste gebiedsontwikkelingen is en de High Tech Campus zich tot een campus van wereldformaat heeft ontwikkeld. Het is dus zaak goed te kijken wat er precies in de samenleving gebeurt, daar als gemeente goed op te anticiperen en de kansen die ontstaan te benutten.”

Haar belangrijkste missie is de burger betrekken bij de politiek en de vermeende kloof tussen de burger en de politiek zo veel mogelijk te dichten. Dat doet ze door veel werkbezoeken af te leggen of gewoon vaak in de stad aanwezig te zijn. Mary heeft in de afgelopen vijf jaar al heel wat bewoners persoonlijk gesproken.

„Het is gewoon een kwestie van erop uit trekken en niet achter een bureau in een ivoren toren blijven zitten. Ik krijg de meeste energie als ik niet op het stadhuis ben. Een student mailde me bijvoorbeeld dat hij een plan had voor de stadspas. Ik ga dan bij hem op bezoek en het blijkt een briljant idee te zijn.”

Ze wil graag naar buiten gericht werken. Meer kijken wat er in de samenleving leeft. „Het is vallen en opstaan. We zijn er nog niet. Iedere inwoner komt de gemeente tegen. Of je een nieuw paspoort aanvraagt, een dakkapel gaat zetten of een nieuwe weg voor je deur krijgt aangelegd. In de beeldvorming maar ook door de moeilijke procedures zijn wij verworpen tot een log, bureaucratisch apparaat, terwijl bij de gemeente veel mensen werken met hart voor de stad. Wij willen samen met de inwoners het beste realiseren. Dat betekent soms nee zeggen. En soms is de oplossing heel simpel. Wanneer iemand een brief heeft geschreven, is het niet de bedoeling dat die hier zes weken blijft liggen. Sinds kort bellen we eerst eens om te vragen waarom iemand bijvoorbeeld een bezwaar heeft ingediend. Wat blijkt? Veel bezwaren wordt ingetrokken.”

Menselijker worden, procedures versoepelen en ambtenaren weer doen beseffen dat ze voor de stad werken. Dat zijn belangrijke onderwerpen voor Mary als wethouder. Stuk voor stuk belangrijker dan de bouw van een nieuwe toren. Maar als we het dan toch over gebouwen hebben, heeft ze nog wel wat ideeën voor de stad. „Mijn grootste ambitie is de verzameling dorpen ook echt een centrum te geven met een stedelijke dynamiek. Hoewel al een hoop verbeterd is, kijk naar de ontwik-

PASPOORT

Naam: Mary Fiers

Functie: Wethouder Wonen, Wijken, Ruimte en Burgerparticipatie

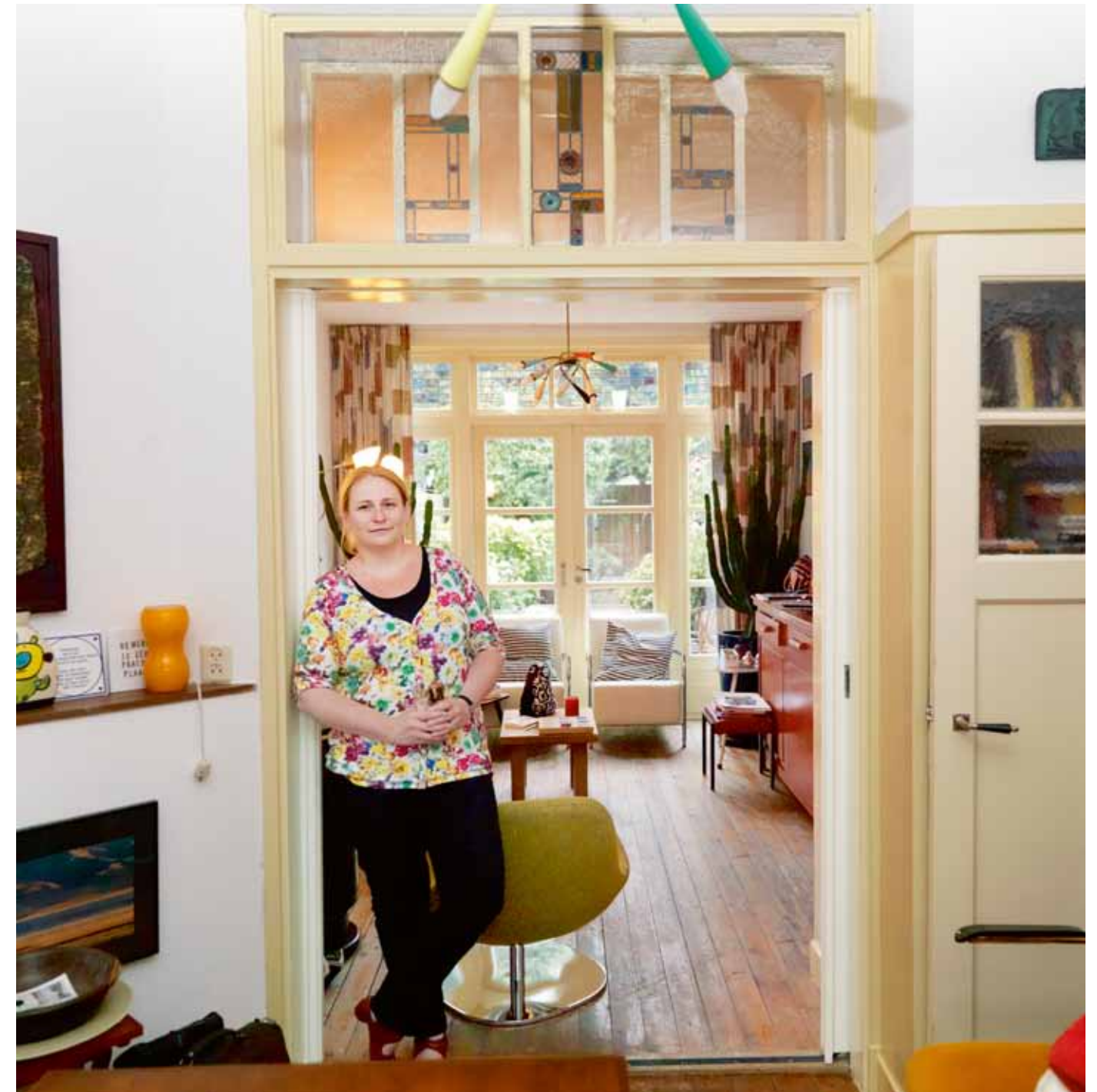
Geboren: 5 oktober 1968

Burgerlijke staat: Ongehuwd

Ambitie: Werken aan vertrouwen van mensen in de politiek

Favoriet plek: Mijn eigen buurtje omdat ik daar thuis ben, in een mooi karakteristiek huisje uit 1927 woon en hele fijne bureaus heb

Te volgen: eindhoven.nl/maryfiers en twitter.com/wethouderfiers

kelingen rondom het 18 Septemberplein, staat die stedelijkheid nog aan de beginfase. En dan staan we nog met Strijp-S aan de vooravond van een grote belofte. Geef me nog een paar jaar om de stedelijkheid vorm te geven." Liever heeft ze het over het verbeteren van de samenwerking tussen de gemeente, inwoners en bedrijven. Dat is haar echte ambitie. „Ik heb het idee dat de gemeente momenteel nog te vaak de belemmerende factor is. Het kan allemaal vele malen beter." Ze doet het allemaal

voor de mensen in die stad. „In Eindhoven zit zo veel potentie. Al die mensen, met al hun bedrijven en slimme ideeën." Het is duidelijk; Mary houdt ontzettend veel van Eindhoven en werkt met hart en ziel voor de stad.

Het interview is ten einde en al snel verschijnt het gebeuren op Twitter. Het pinksterweekend kan beginnen, hoewel dat voor de wethouder voor het grootste deel gewoon werken betekent. Op zaterdag is Mary al vroeg weer op:

ze bezoekt een zwerfafvalactie in 't Hool in Woensel. Op zondag is ze echt vrij en op pinkstermaandag werkt ze een stapel post weg. 'Heerlijk thuis aan het werk. Lekker doorwerken #alles beter dan meubelboulevard', aldus een bericht op Twitter.

Fotograaf Gerard van Hal stelt voor de fotosessie bij haar thuis te doen om zo haar betrokkenheid en openheid te tonen. Mary vindt het prima. „Maar ik moet wel geven oprui-